

בש"פ 3457/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3457/15

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד
השופט א' קולה) ב-מ"ת 37900-04-15 מיום
13.5.2015

תאריך הישיבה: ח' בסיון התשע"ה (26.5.2015)

בשם העורר: עו"ד ראפי מסאלחה

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי

החלטה

1. ביום 22.4.2015 הוגש נגד העורר, יליד שנת 1975, כתב אישום לבית המשפט המחוזי בנצרת המייחס לו עבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כתב האישום הוגש אף נגד בנו הקטין של העורר (להלן:.....) ונגד קטין אחר (להלן: מג'ד) שהינו בן דודו של על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, העורר סייע ביום 7.4.2015 לבנו הקטין לתקוף באמצעות גרזן את המתלונן בסמוך לחנות לחומרי בניין שבבעלות העורר. נטען כי סיועו של העורר לביצוע העבירה התבטא בכך שאפשר לבנו לשאת גרזנים מתוך החנות, וכן בכך שחזק אותו במתן אישור לתקיפה באמצעותם. נטען שהעורר נכח בזירת התקיפה, חיזק את בנוכחותו, ואף

עמוד 1

אחז בגרזן בעצמו. העורר תואר גם כמי שאמר לבנו: "תשבור לו (למתלון - ע'ב') את הידיים והרגליים". נטען כי במעשים אלה כולם אפשר העורר את ביצוע העבירה על ידי בנו, מתוך ידיעה כי הלה עומד לתקוף את המתלון בגרזן, כפי שאמנם נעשה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 29.4.2015 הסכים סניגורו הקודם של העורר לכך שקיימות ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר ביחס לעורר, ולבקשתו הופנה העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן לצורך בחינת חלופת מעצר. משהתחלף סניגורו של העורר, פנה סניגורו החדש, עו"ד מסאלחה, לבית משפט קמא בבקשה לעיין מחדש בהחלטה שבה הורה על קבלת תסקיר בעניינו של העורר. כך משום שלדבריו, ובניגוד לעמדת סניגורו הקודם, לא קיימת תשתית ראייתית ועילת מעצר וממילא מתייתר הצורך בתסקיר מעצר. בעקבות בקשה זו של הסניגור החדש, הורה בית משפט קמא על קיום דיון בבקשה, וזה התקיים ביום 13.5.2015. במועד זה חזר בא-כוח העורר על בקשתו לעיין חוזר בבקשה למעצר עד תום ההליכים, כאשר עמדתו היא שלא קיימת תשתית ראייתית לכאורית ואף לא עילת מעצר. באת-כוח המשיבה הסכימה לאפשר לעורר לחזור בו מהסכמתו הקודמת שלפיה קיימת תשתית ראייתית לכאורית; ומשכך התקיים דיון שבו שטחו הצדדים שניהם באריכות את טענותיהם לעניין סוגיית התשתית הראייתית ועילת המעצר.

בהחלטה שניתנה בסופו של הדיון, קבע בית משפט קמא כי החלטה לגופו של עניין - בבקשה למעצר עד תום ההליכים - תינתן במועד נדחה; אך עם זאת קבע כי קיים, כלשונו, "ניצוץ ראייתי אם לא למעלה מכך המצדיק בשלב זה את המשך מעצרו של המבקש (העורר - ע'ב') מאחורי סורג ובריח"; ואם אמנם כך, אז ממילא קיימת עילת מעצר לכאורה לצורך שלב זה של הדיון; וכן שלל את קיומה של אפשרות לשחרר את העורר כבר בשלב זה לחלופת מעצר כפי שהציע סניגורו. במצב דברים זה, הורה בית המשפט כי העורר יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת. על החלטה זו של בית משפט קמא הוגש הערר שבפניי, כאשר לעמדת בא-כוח העורר לא היה מקום להמשך החזקתו של העורר במעצר כפי שהורה בית משפט.

בין לבין, ביום 21.5.2015 ניתנה החלטתו של בית משפט קמא בבקשה למעצר עד תום ההליכים לגופה. בהחלטה ארוכה ומנומקת קבע בית משפט כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית וכן עילת מעצר. עם זאת קבע בית משפט קמא כי "עוצמתן (של הראיות - ע'ב') מעט פחותה", ומשכך הוא סבור "שבנסיבות הכוללות יש בכוחה של חלופת מעצר לאיין את המסוכנות הנובעת מן המבקש (העורר - ע'ב')". על כן הוסיף וקבע בית המשפט, כי יש להמתין עד לקבלתו של תסקיר שירות המבחן אשר עליו הורה זה מכבר על מנת שתיבחן חלופת מעצר כאמור. בהתאם נקבע דיון למועד קרוב, 4.6.2015, שעד אז יונח התסקיר בפני בית משפט קמא.

3. תיארתי את השתלשלות האירועים שקדמה לדיון היום, שכן לנוכח השתלשלות זו אין עוד מקום לערר שלפניי. כך שעה שמה שעומד על הפרק כעת זו החלטת בית המשפט בעניין מעצרו של העורר עד תום ההליכים, כאשר בשלב זה כאמור ממתין בית משפט קמא לקבלת תסקיר שירות המבחן. בנסיבות אלה, מתייתר הערר והוא נמחק. המלצתי לבא-כוח העורר לעשות כן בפתח הדיון אולם הוא עמד על שמיעתו ומכאן ההחלטה שניתנה. כמובן שכל שבבוא העת יסבור העורר כי יש יסוד להעמיד במבחן את החלטת בית משפט קמא לעניין מעצר העורר עד תום ההליכים, יוכל לעשות כן.

העורר יישאר אפוא במעצר והחלטת בית משפט קמא נותרת על כנה.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ה (26.5.2015).

ש ו פ ט ת
